

at fastsætte pensionens grundbeløb til to samlevende, pensionsberettigede ægtefæller lavere end til to enlige pensionister, sig ikke gældende, hvor to samlevende ægtefæller begge er berettiget til et af disse tillæg, idet den bistand eller pleje, der er behov for, ikke behøver at være af samme art for begge ægtefæller og ikke nødvendigvis kan ydes af samme person til dem begge. Det forekommer derfor naturligt, at tillæggene til to samlevende ægtefæller ydes uden nogen reduktion.

Paragraffens stk. 4, der vedrører børnetillægget til invalide- og folkepension, indeholder følgende ændring i forhold til de gældende regler:

Ifølge den gældende lovs § 40, stk. 5, nr. 1, er ydelsen af børnetillæg betinget af, at pensionisten har forsørgelsespligt over for barnet. Der sigtes i denne forbindelse til forsørgelsespligten over for det offentlige, således som denne pligt er fastsat ved reglerne i forsørgslovens §§ 3-6. Heraf følger, at forsørgelsespligten over for et ægtebarn påhviler begge forældre, hvorimod forsørgelsespligten over for et barn uden for ægteskab i almindelighed alene påhviler moderen, medens den mand, hvis faderskab eller bidragspligt til et barn uden for ægteskab er fastslået, sædvanligvis kun er forpligtet til at yde underholdsbidrag til barnet.

Der synes ikke at være tilstrækkelig grund til at udelukke en invalide- eller folkepensionist, der er fader eller bidragspligtig til et barn uden for ægteskab, fra børnetillæg til pensionen under de i øvrigt efter loven gældende betingelser. Faderen (den bidragspligtige) til et barn uden for ægteskab bliver herved stillet på samme måde som en fraskilt mand, hvem der ved skilsmissem er pålagt underholdsbidrag til et ægtebarn. Det foreslås derfor i denne henseende at ligestille en pensionist, der har *bidragspligt* over for et barn, med en pensionist, der har *forsørgelsespligt* over for barnet.

Til § 5.

Stk. 1-6 svarer til den gældende lovs § 41. Vedrørende stk. 7, der afløser den gældende lovs § 38, stk. 2, nr. 1, henvises til bemærkningerne til forslagens § 1.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 42 med de ændringer, der følger af, at invalidepensionerne fra de forsikrede afløses af et invalidepensionsbidrag.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til reglerne om opkrævningen af arbejdsgivernes bidrag til invalideforsikringsfonden i den gældende lovs § 43, stk. 5, 6 og 8.

I forhold til den gældende lov er der dog efter henstilling fra justitsministeriet foreslået den ændring, at en bidragsrestance, som påhviler en arbejdsgiver, ikke skal være stillet som privilegeret fordring i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs, idet det ikke anses for rimeligt, at invalideforsikringsfondens tilgodehavende i sådanne tilfælde skal indtage en privilegeret stilling i forhold til andre fordringer på den pågældende arbejdsgiver.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 44, dog at der ikke er optaget nogen bestemmelse svarende til § 44, stk. 2, om tilforordning af en i livsforsikringsteknik kyndig tjenestemand, idet der efter de opgaver, der påhviler invalideforsikringsfonden, ikke synes at foreligge behov for en livsforsikringseksperts medvirken ved bestyrelsen af fonden.

Medens fondens regnskaber efter den gældende lov revideres af 2 af socialministeren ansatte revisorer i henhold til en af ministeren fastsat instruks, er det ved stk. 4 foreslået, at disse regnskaber undergives de samme revisionsregler, som gælder for statsinstitutionernes regnskaber i øvrigt.

Til § 9.

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 45.

Stk. 1 afviger fra den gældende lov ved, at et af de medlemmer, der ved deres første udnævnelse skal opfylde betingelserne for at kunne være nydende sygekassemedlem, foreslås erstattet med et medlem, der udpeges efter indstilling af De samvirkende Invalideorganisationer. Endvidere afviger bestemmelsen fra den gældende lov ved, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverrepræsentanten skal beskæftige mindst 6 arbejdere.

Disse ændringer er i overensstemmelse med et forslag i invalideforsikringskommissionens betænkning side 34-35. Forslaget begrundes med, at det findes rimeligt, at invalideorganisationerne er repræsenteret ved et medlem i invalideforsikringsretten på samme måde som i ankenævnet for invalideforsikringsretten, og med, at det har voldt praktiske vanskeligheder for en arbejdsgiver, der er indehaver af en større virksomhed, at afse tid til det arbejde, der er forbundet med hvervet som medlem af invalideforsikringsretten.

En bestemmelse svarende til den gældende lovs § 45, stk. 3, om personer, der kan tilforordnes invalideforsikringsretten ved behandlingen af erhvervs-mæssige spørgsmål, er ikke medtaget i forslaget, idet de opgaver, der omhandles i den gældende lovs § 45, stk. 3, forudsættes at blive overtaget af den